



## בן אדמה



פיוט לימים נוראים

בן אדמה יזכר במולדתו. כי לעת קץ ישוב ליוולדתו:  
קום והצלח. אמרו לבן חמש. מעלותיו עולים עלות שמש.  
בין שדי אם ישכב ואל ימש. צוארי אב יקח למרפכתו:  
מה תאיצון מוסר לבן עשור. עוד מעט קט יגדל וינסר.  
דברו לו חן חן ויתבשר. שעשועיו יולדיו ומשפחתו:  
מה נעימים ימים לבן עשורים. קל כעופר דולג על ההרים.  
בו למוסר לועג לקול מורים. יעלת חן חבלו ומלכתו:  
בן שלשים נפל ביד אשת. קם והביט הנו בתוך רשת.  
ילחצוהו סביב בני קשת. משאלות לב בניו ולב אשתו:  
נע ונכנע משיג לארבעים. שש בחלקו אם רע ואם נעים.  
רץ לדרך ויעזב רעים. על עמלו יעמד במשמרתו:  
בן חמשים יזכר ימי הכל. יאכל כי קרבו ימי אכל. בו  
בעיניו את כל יקר תכל. כי יפחד פן קרבה עתו:  
שאלו מה היה לבן ששים. אין במעשיו בדים ושרשים. כי  
שרידיו דלים ונחלשים. לא יקומון אתו במלחמתו:  
אם שנותיו נגעו אלי שבעים. אין דבריו נראים ונשמעים.  
רק למשא יהיה עלי רעים. מעמס על נפשו ומשענתו:  
בן שמונים טרח עלי בניו. אין לבבו אתו ולא עיניו. בו  
ליודעיו ולעג לשכניו. רוש בכוסו גם לענה פתו:  
אחרי זאת כמת יהי נחשב. אשרי איש אשר נחשב לגר  
תושב. אין בלבו רעיון ולא מחשב. רק לאחרית נפשו  
ומשפחתו:

